

בספרו של רב ייבא סבא כה אמר, בתוב (הניאל ז) בגורות מלאכים דבר, ומאמיר קדושים שאלה. כל דיני הульם הזה וכל הגוזרות וכל הבעשות, כלם עומדים בהיכל אחד שם שביעים ושנים שנחרין מעיניהם בדיני הульם, ואותו היכל נקרא היכל הזכות, מושם שפזדים דין, מהפכים בזכות האדם בראשונה.

מה שאין בן בדורות אותו הצד الآخر, שם הוא מקום שנקרו חובייה, משומש של ממש אותו המוקם של נחש אשת זנונים אינו אלא להפק בחתאו של האדם, ולהלשין עבר לאדרנו. אותו של היכל הזכות נקרוים מים מתחוקים, מים צלילים. אותו של היכל החובה נקרוים מים מריריים, (במדורה) מי הפרים המאררים. באותו היכל הנקות לא עמודים שלשת אלה: בנים, חיות ומוונות. ולא באותו מוקם של חובה, ולא במים מתחוקים וצלולים, ולא במים מריריים מאררים.

ועל זה ישראלי זורעים על כל מים, גרע קדוש שהולידו על כל מים הו, שהרי לא בכון גרע שלהם אלא למעלה. וכך פרשוח בעלי המשנה, בנים חיים ומוונות אין הדבר פלוי בזכות, אלא הדבר פלי במלול הקדוש, ומקום זה הוא על כל מים.

משליך רגל השור והחמור, שאין להם באותו צד הרע כלום, ושולחים מהם כל המקלים הרעים, ונרבאים באותו הצד הטוב של כל הקדשות העליונות. שור וחמור פאשר הם מזנגים אחד, הם שני פגעים רעים לעולם. שור

בספרא דבר ייבא סבא הבי אמר, בגורות עירין פרטמא ומאמיר קדיישן שאלה, כל דינין דהאי עלמא, וכל גזין, וכל שאלהין, כלו קיימי בהר היכלא, דטפון תרין ושבעין שנחרין מעיניין בדינין דעלמא. ובהוא היכלא אקרי היכל זכותא, בגין, דבר דינין בגין, מהפכין בזכותא דבר נש בקדמיתא.

מה דלאו הבי, בדרגא דההוא טרא אחרא, דטפון איהו אחר דאקרי חובייה, בגין דכל עובדיו דההוא אחר, דנחש אשת זנונים, לא איהו אלא מהפכა בחובה דבר נש, ולמלשן עבדא למאריה.

איןון היכלא זכותא, אקרון מים מותקים, מים צלילים. איןון היכלא בחובה, אקרון מיין מרידין, (במדורה ה) מי הפרים המאררים. בהוא היכלא זכותא, לא קיימי אלין תלת: בני, חי, ומזוגי. ולא בהוא אמר בחובה במים מתייקן וצלילן, ולא במים מרידין מלטטיין.

יעל דא, ישראל זרע על כל מים, זרע קדישא דאולדו על כל מים, איהו, דהא לאו בכון זרע דילחון אלא לעילא. רעל דא אוקמוה מاري מתניתין, בני חי ומזוגי, לא בזכותא תליא מלטה, אלא במלוא קדישא תליא מלטה, ואתר דא על כל מיא אהו.

משליך רגל השור והחמור, דלא אית לוין בהוא טרא בישא כלום, ומshedran מניהו כל חולקין בישין, ומתדקין בהוא טרא טבא, דכל קדושין עלאין, שור וחמור בד מזוגן בחדא, תרין פגעין בישין איןון לעלמא. שור: טרא דדין קשייא איהו,